

Zrnko pravdy

Jana Šedivá

Milý čtenáři

Ještě, než knihu otevřeš.
Ráda bych ti, čtenáři.
Sdělila, jak moc mě těší.
Že moji knihu držíš.

Na každé straně.
Kousek pravdy se skryje.
Vždyť není zas tak těžké.
Obsáhnout svět kolem.

Občas stačí oči otevřít.
Pokušení mobilu odolat.
Spatřit osudy každodenní.
A na stránkách je uchovat.

Tak až příště.
Múza tě skolí.
Měj po ruce papír.
A sepiš, co tě tíží.

Podzim

Příroda barvu ztrácí.
Stromy zátěž shazují.

To začíná klidové období.

Kdy šero a zmar nás v náruči přivítá.
Kdy depka své místo na programu dne má.

V loužích listí utonulo.
Tráva zamrzla.

To zima podzim vystřídá.

Kdy zvonky a rolničky krajem zní.
To nastává čas sváteční.

Vzplanutí

Na jaře láska, jak květy vyraší.
Z malého poupěte rudá růže vykvete.
Amorův šíp vzduchem letí.

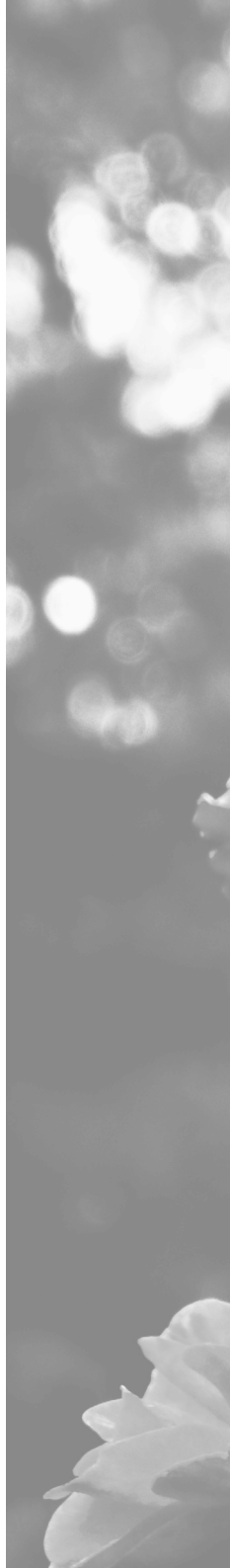
Na Valentýna jak dvě hrdličky.
Na prvního Máje pod třešní.
To důvěra roste v přijetí.

Opouštíme vlastní stín.
Na světlo spolu stoupáme.
I hvězdy sneseme si z nebe.

Spolu život přivítáme.
Spolu básně skládáme.
Vše veřejně sdílíme.

A když jaro v léto přejde.
Ta láska pomalu vychladne.
Tvář ve vzpomínky se změní.

Tehdy dojdeme k prozření,
že to bylo jen vzplanutí.

Řeka života

Stíny myšlenek tě drtí.
Vracejíc se do minulosti.

Pod tíhou tvých rozhodnutí.
Není možné pohybu.

Hradby masek vystavěné.
Která z nich ta pravá je.

Betonové mosty přes řeku vedou.
Ke konci setkáš se se samotou.

Postup životem penězi zrychlen.
Do hrobu si je však nevezmeš.

Tak pluj řekou v malém voru.
Užívej střípků okamžiků.

Mozaiku z nich skládej.
To dobré dětem vyprávěj.

Trpaslíci

Vidí někdo z vás svět trpaslíků?
Vždyť mají kliku.
Protože před lidmi.
Pečlivě jsou schováni.

Asi si klepete na čela.
A marně se ptáte.
Trpaslíci přes neexistují.
Jen v nějaké pohádce.

Přesto se dobře rozhlédněte.
Na detaily se zaměřte.
Oprostěte se od otázek.
Vždyť je to nemožné!

A já tvrdím opak prostý.
Že svět trpaslíků opravdu je.
Vždyť okamžiky trvají krátce.
A jsou drobnými človičky dne.

